

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1961.

20 JUILLET 1961.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 5 de la loi du 1er octobre 1947 relative à la réparation des dommages de guerre aux biens privés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il est notoire que le régime de l'annexion appliquée aux communes des cantons d'Eupen, Malmédy et Saint-Vith, a été différent de celui du territoire occupé. Il est notoire également que la succession rapide des régimes juridiques de droit et de fait, à trois reprises différentes en vingt-cinq ans, entraîne cette conséquence que le législateur doit approprier sa législation à pareilles circonstances.

Cela ne fut malheureusement pas compris au lendemain de la deuxième guerre mondiale en 1945.

A de multiples reprises cependant, au cours des dernières années, des propositions de loi d'initiative parlementaire ont été déposées pour effacer les séquelles de la guerre dans les territoires annexés arbitrairement par l'Allemagne de 1940 à 1945.

Elles n'ont pas toutes franchi le dernier stade de la procédure parlementaire en devenant loi.

Or, dans deux domaines, une initiative importante restait à prendre. Il s'agissait de la délivrance de rentes aux victimes civiles et des dommages de guerre. On sait que dans ces régions de l'Est nombreuses furent les victimes de guerre, tant dans leur personne que dans leurs biens.

C'est pourquoi, une proposition de loi émanant de M. Parisi, (document 71, session 1958-1959) proposait de modifier la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre. Cette proposition tendait à insérer dans la susdite loi, des dispositions générales, visant particulièrement les habitants des cantons de l'Est.

Une autre proposition émanant de M. Van der Schueren (document 766, session 1956-1957) visait à modifier la loi du 1er octobre 1947, relative à la réparation des dommages de guerre aux biens privés en faveur des ressur-

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1961.

20 JULI 1961.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 5 van de wet van 1 oktober 1947 betreffende de herstelling der oorlogsschade aan private goederen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is algemeen bekend dat de gemeenten van de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith aan een ander annexatieregime werden onderworpen dan het overige bezette grondgebied. Evenzo, dat de snelle opeenvolging van gerechtelijke en feitelijke juridische regelingen — zulks tot driemaal toe in een tijdspanne van vijftientig jaar — met zich brengt dat de wetgever zijn wetten aan dergelijke omstandigheden moet aanpassen.

Zulks werd jammer genoeg onmiddellijk na de tweede wereldoorlog, in 1945, niet ingezien.

Nochtans zijn gedurende de jongste jaren in het Parlement meer dan eens wetsvoorstellen ingediend om de sporen, achtergelaten door de oorlog in de tussen 1940 en 1945 door Duitsland wederrechtelijk geannexeerde gebieden, uit te wissen.

Niet alle voorstellen hebben het laatste stadium van de parlementaire procedure bereikt en zijn derhalve geen wet geworden.

Nu diende nog op een tweetal gebieden een belangrijke beslissing getroffen: het betrof de uitkering van renten aan burgerlijke oorlogsslachtoffers en het herstel van oorlogsschade. Zoals men weet waren er in de Oostkantons vele oorlogsslachtoffers, die zowel in hun goederen als in hun persoon werden getroffen.

Om die reden werd in een wetsvoorstel van de heer Parisi (stuk 71, zitting 1958-1959), voorgesteld de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstellpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog te wijzigen. Dit voorstel strekte tot de opneming, in de voornoemde wet, van bijzondere bepalingen die voornamelijk op de inwoners van de Oostkantons betrekking hadden.

Een ander voorstel, uitgaande van de heer Vander-schueren (stuk 766, zitting 1956-1957), strekte ertoe de wet van 1 oktober 1947 betreffende het herstel van oorlogsschade aan private goederen te wijzigen ten gunste

tissants belges des territoires rattachés à la Belgique en vertu du Traité de Versailles.

C'est en s'inspirant de ces louables initiatives que M. Kofferschläger à son tour avait proposé de réunir en un seul texte législatif les dispositions qui permettraient à un grand nombre de victimes de la guerre, de panser leurs plaies physiques et matérielles (proposition 474 — session 1959-1960).

Le système juridique auquel cette proposition recourait était simple. Il tendait à insérer de nouvelles dispositions dans la loi organique de l'épuration civique, dispositions qui sont exclusivement réservées aux ressortissants des territoires annexés arbitrairement par l'Allemagne de 1940 à 1945.

Il est regrettable que le précédent gouvernement n'ait pas jugé utile de transformer ces différentes initiatives en lois.

La nouvelle loi du 30 juin 1961 relative à l'épuration civique abroge la loi du 14 juin 1948. De ce fait il n'est pas possible de réformer la législation sur les dommages de guerre par le biais de la loi sur l'épuration civique. Force est donc d'ajouter à l'article 5 de la loi du 1er octobre 1947, une disposition limitant l'étendue des exclusions et permettant aux intéressés de faire revoir leur dossier.

Comme l'écrivait le regretté auteur de la proposition 474, la présente proposition clôt définitivement un chapitre de l'histoire de la réintégration des cantons de l'Est dans la communauté belge et correspond d'ailleurs aux termes de la déclaration gouvernementale.

van de Belgische onderhorigen van de op grond van het Verdrag van Versailles aan België aangehechte gebieden.

De heer Kofferschläger nam aan deze lofwaardige initiatieven een voorbeeld en stelde voor, in één enkele wettekst, de bepalingen samen te brengen die een groot aantal oorlogsslachtoffers in staat zouden stellen hun fysische en materiële wonden te helen (voorstel n° 474 — zitting 1959-1960).

De juridische regeling waarop dit wetsvoorstel zich beliep was eenvoudig. Hierbij zouden in de wet betreffende de epuratie inzake burgertrouw bepalingen worden opgenomen, die uitsluitend gelden voor de onderhorigen in de gebieden die, van 1940 tot 1945, wederrechtelijk door Duitsland werden ingelijfd.

Het is betreurenswaardig dat de vorige regering het niet nodig geoordeeld heeft deze verschillende initiatieven tot wet te maken.

Door de nieuwe wet van 30 juni 1961 betreffende de epuratie inzake burgertrouw werd de wet van 14 juni 1948 opgeheven. Het is bijgevolg niet meer mogelijk de wetgeving op de oorlogsschade te wijzigen, langs de wet betreffende de epuratie inzake burgertrouw om. Wij zijn dus verplicht aan artikel 5 van de wet van 1 oktober 1947 een bepaling toe te voegen waardoor de uitsluitingen beperkt worden en de belanghebbenden in de mogelijkheid worden gesteld hun dossier te laten herzien.

Zoals de betreurde auteur van het voorstel n° 474 schreef, sluit het onderhavig wetsvoorstel voorgoed een hoofdstuk af van de geschiedenis van de wederopneming der Oostkantons in de Belgische gemeenschap. Overigens strookt het met de inhoud van de Regeringsverklaring.

G. SCHYNS.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 5 de la loi du 1er octobre 1947 relative à la réparation des dommages de guerre aux biens privés est complété par un § 4 ainsi rédigé :

Les exclusions prévues aux alinéas précédents ne seront pas encourues par les ressortissants belges des territoires soumis de force à la législation allemande pendant la guerre 1940-1945, s'ils remplissent les conditions suivantes : ne pas avoir été condamné à une peine criminelle et avoir été relevé de la mesure de déchéance même à temps, des droits civils et politiques.

Les intéressés dont le dossier a déjà été l'objet d'une décision définitive, pourront en demander la révision par lettre recommandée à la poste. Ceux qui n'ont pas introduit de demande d'indemnité de réparation pourront le faire dans un délai d'un an après l'entrée en vigueur de la présente loi.

12 juillet 1961.

G. SCHYNS,
A. PARISIS,
J. DISCRY.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 5 van de wet van 1 oktober 1947 betreffende de herstelling der oorlogsschade aan private goederen wordt aangevuld met een § 4 die luidt als volgt :

De uitsluitingen, bij de vorige leden bepaald, gelden niet voor de Belgische onderhorigen van de gebieden die gedurende de oorlog van 1940-1945 met geweld aan de Duitse wetgeving werden onderworpen indien zij aan de volgende voorwaarden voldeden : niet tot een criminele straf te zijn veroordeeld en de opheffing bekomen hebben van de zelfs tijdelijke hervallenverklaring van de burgerlijke en politieke rechten.

De belanghebbenden, wier dossier reeds het voorwerp van een eindbeslissing is geweest, kunnen om herziening daarvan bij ter post aangetekende brief verzoeken. De personen die geen aanvraag om herstelvergoeding hebben ingediend, kunnen dit doen binnen een termijn van een jaar na de inwerkingtreding van deze wet.

12 juli 1961.